

ENPLEGUARI BURUZKO EUSKAL LEGEAREN AURREPROIEKTUA JUSTIFIKATZEKO MEMORIA**1. SARRERA**

Euskal Autonomia Erkidegoko Autonomia Estatutua onartzen duen abenduaren 18ko 3/1979 Lege Organikoaren 9.2 artikulua arabera, euskal botere publikoek, beren eskumenen esparruan, bizi-baldintzak eta lan-baldintzak hobetzeko politika bultzatu behar dute, eta enpleguaren hazkundera eta egonkortasun ekonomikoa sustatu. Era berean, Espainiako Konstituzioak (aurrerantzean, ek) 40.1 artikuluan zehazten duenez, botere publikoek aurrerapen sozial eta ekonomikorako eta eskualdeko errenta eta errenta pertsonala modu ekitatiboagoan banatzeko baldintza onuragarriak sustatuko dituzte, egonkortasun ekonomikoko politikaren esparruan. Bereziki, enplegu betea lortzera bideratutako politika bat egingo dute.

Euskadin, enplegu-politika aktiboak gauzatzeko eta diseinatzeko eskumena azaroaren 5eko 1441/2010 Errege Dekretuan jasota dago; horren bidez, enplegu-politika aktiboaren gauzatzea Euskadira transferitu zen. Urte horretan (2010) Lanbide sortu zen Euskal Enplegu Zerbitzu Publiko gisa.

Lehendakariaren irailaren 6ko 18/2020 Dekretuak, Euskal Autonomia Erkidegoaren Administrazio sailak sortu, ezabatu eta aldatzen dituenak eta horien egitekoak eta jardun-arloak finkatzen dituenak, Lan eta Enplegu Sailaren eskumenak zehazten ditu 6. artikuluan. Zehazki, 6.1 artikulua a) letrak ezartzen du Lan eta Enplegu Sailari honako egiteko eta jardun-arlo hauek dagozkiola: y) Enplegu-politika, bai eta enplegurako lanbide-heziketa ere, dekretu honen 10.1.b) artikuluan ezarritakoaren arabera, Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuaren laguntzarekin, bere erantzukizunetatik.

Lan eta Enplegu Sailaren egitura organikoa eta funtzionala ezartzen duen urtarrilaren 19ko 7/2021 Dekretuaren arabera, Enplegu eta Gizarteratze Sailburuordetzari dagokio, Enplegu eta Gizarteratze Zuzendaritzaren bitartez, enpleguaren, prestakuntzaren, diru-sarrerak bermatzearen eta gizarteratzearen arloko arau-proposamenak egitea.

XII. Legegintzaldirako (2020-2024) gobernu-programaren esparruan, I. Aurrerapena: enplegua eta suspertze ekonomikoa ardatzaren barruan, 3. konpromiso gisa finkatu da, enplegu-sistema integrala eta aktibatzailea, Lanbiderekin, ardatz egituratzaile gisa, Garapen Jasangarriaren 8. Helburuaren barruan (Lan duina eta hazkunde ekonomikoa).

Zehazki, honako helburu hauek zehazten ditu konpromisoak:

- 1. ekimena. Enplegurako gobernantza integralaren eredu berri bat bultzatu, Euskal Enplegu Sistemaren Legearen bidez. Enplegu-zerbitzu publikoak, Lanbidek, eredu berriaren ardatz

egituratzaile gisa, lan-merkatutako orientazioa indartuko du, eta arreta gehiago jarriko die enpresari eta pertsonari, Euskadin enplegarritasuna hobetzen eta enplegua sortzen laguntzeko.

- 2. ekimena. Arreta eta esku-hartze zerbitzu pertsonalizatuen garapena sustatu, teknologia digital berrietan oinarritutako enplegurako prestakuntza-sistema integralarekin.
- 3. ekimena. Etorkizunean eskatuko diren gaitasun profesionalak eta enpleguak identifikatuko dituen behatoki bat garatzea.
- 4. ekimena. Lanbide Heziketako enpresa eta ikastetxeetako lankidetzak indartu, lan-merkatuaren egungo eta etorkizuneko beharretara hobeto egokitutako jarduerak integralak diseinatu ahal izateko.

Aurreko guztiaren ondorioz, Enpleguari buruzko Euskal Legearen aurreproiektu hau zuzenbidearen arabera da, ematen duenaren eskumenari dagokionez, eta hura sustatzen duen Gobernuaren konpromiso politikora egokitzen da.

2. PROIEKTUAREN BEHARRA ETA EGOKITASUNA

Lanerako eskubidea, bere dimentsio indibidual eta kolektibo bikoitzean ulertuta, pertsonaren funtsezko premia bat da, bere duintasunarekin eta bere nortasunaren garapen askearekin lotuta dagoena, eta, aldi berean, gizarte-kohesioaren ardatz gisa eratzen dena, lehiakortasunerako, aurrerapen ekonomikorako eta lurralde-orekarako funtsezko faktore gisa, eta, beraz, botere publikoen beharrezko ekintza eskatzen duena.

Lana gizarteratzeko funtsezko tresna da, eta botere publikoek lan-aukera berriak eta handiagoak sortzera bideratu behar dute beren ekintza; behar besteko kantitatean eta kalitate nahikoarekin egin behar dute lan.

Enpleguaren sustapena dimentsio anitzekoa da; enplegu-politika aktiboetara jotzen du, eskarian eta eskaintzan eragiten duten neurrietara, politika ekonomikoari, garapen ekonomikoari, merkataritzari, hezkuntzari eta abarri erantzuten dieten neurrietara, enplegua funtsezko faktorea baita lehiakortasunerako eta aurrerapen ekonomikorako, gizarte-kohesiorako eta lurralde-orekarako.

Euskadiko enplegu-politika publikoen helburu nagusia da lan duina izateko eskubidea gauzatzea.

Lan duinaren kontzeptua eskubideen eta politiken integrazioan oinarritzen da. Lan duinaren paradigman, laneko eskubideak eta elkarriketa soziala politika sozial eta ekonomikoaren beste dimentsio batzuk barne hartzen dituen esparru batean integratzen dira: enplegua sustatzeko eta babes soziala hedatzeko politikak.

Eta doktrinak nabarmendutako lotura hori da orain protagonismoa hartzen duena; izan ere, lan duinaren nahiarekin eta hori lortzeko politiken garapenarekin lotuta, pertsonen enplegarritasuna hobetzeko prestazio-erakunde eskubide-sorta oso bat aitortzen du legeak.

Honako hauek dira: laguntza pertsonalizatua, jarraitua eta egokia izateko eskubidea, enplegarritasunari buruzko diagnostiko pertsonala egiteko eskubidea, enplegu-plan integratu eta pertsonalizatua egiteko eskubidea eta lanerako prestakuntzarako eskubidea.

Enplegarritasuna hobetzeko eskubideak, herritarren enplegarritasuna eta enplegarritasun “dinamikoa” eraikitzeke premiari erantzuteaz gain, palanka erabakigarria ere badira, berrikuntza bizkortzeko eta hura bermatu behar duten politika aktiboak hobetzeko; detonatzaila, pertsonen gizarte-inbertsioa enpresa-lehiakortasunaren, gizarte-kohesioaren eta aurrerapen jasangarriaren motor eraginkorra izan dadin.

Azken batean, enplegarritasuna hobetzeko eskubideak aitortuz, enplegu-politika publikoen ikuspegi bat finkatzen da, babes eta laguntza pertsonalizatueta oinarritzen dena, enplegu-politika publikoek lan duinaren paradigmatari egin beharreko ekarpen gisa.

Izan ere, laguntza pertsonalizatua, jarraitua eta egokia izateko eskubidea, enplegarritasunari buruzko diagnostiko pertsonala egitekoa, enplegu-plan integratu eta pertsonalizatua egitekoa eta lanerako prestakuntza eta lanerako prestakuntza jasotzeko eskubidea enplegurako orientazioko eta lanerako prestakuntzako zerbitzuekin nahitaez bat etorri baino ezin dira ulertu, eta esparru horretan gauzatuko dira.

Izan ere, enplegu-politika aktiboen funtzionamendu egokiak enplegarritasuna hobetzeko ekintzak gauzatzea eskatzen du, lanerako orientazio- eta prestakuntza-jarduerak konbinatuz, enplegarritasuna hobetzeko lege honek bi eremu kritiko horietan aitortzen dituen eskubideak barnean hartuta.

Esparru horretan, legeak oinarriak ezartzen ditu bidezko susperraldia lortzeko, kalitatezko enplegua sortzeko eta langabeziari aurre egiteko.

- Lehenik, lan duinaren paradigma sendotuz.
- Bigarrena, enplegarritasuna hobetzeko eskubide-bilduma bat aitortuz, pertsonen enplegu edo lan autonomoaren aukerak eta kualifikazioa hobetzen lagunduko diena eta, azken batean, enpresa-lehiakortasunaren, gizarte-kohesioaren eta aurrerapen jasangarriaren mesederako izango dena, banakako arretatik itzulera eta gizarte-onura sustatuz.
- Hirugarrenik, enplegu-zerbitzuak emateko esparrua birdefinituta, herritarrei eta enpresa erabiltzaileei begiratzen dien Enpleguaren Euskal Sarea sortuta, sinetsita hurbiltasunak eta erakundeen arteko lankidetzak modu eraginkorrean lagunduko dutela enplegu- eta prestakuntza-tasak hobetzen. Binomio hori ezin da bereizi, atzeraelikatu egiten da eta arreta berezia eskaini behar zaio.
- Laugarrena, enplegarritasuna denboraren joanean hobetzeko zerbitzu eta programa osagarriak diseinatuz, enplegu-zerbitzuen, enpresen eta enplegu-politika publikoen eskatzaileen zerbitzura dauden teknologia berrien erabilera bultzatuz, lehentasunezko arreta behar duten kolektiboei erantzunez, arreta luzaroko langabezian, desgaitasunean, emakume eta gazteengan eta gizarte-bazterkerian jarri, inor atzean ez geratzeko lehentasunezko helburuarekin.

Pertsonak bere ibilbidearen protagonismoa bere gain hartuko du, bizitza osoan zehar prestakuntza sustatzearen aldeko apustu irmoa eginez. Apustu horrek mugarriak izan zituen, araudiaren aldetik, Bizialdi Osoko Ikaskuntzari buruzko urriaren 10eko 1/2013 Legearekin eta Euskal Autonomia Erkidegoko Lanbide Heziketari buruzko ekainaren 28ko 4/2018 Legearekin, baina bultzada bat behar zuen enplegu-politika publikoetatik.

Lege hau, Gizarteratzeko eta Diru Sarrerak Bermatzeko Euskal Sistemaren Legearekin batera, Euskadin pobrezia eta gizarte-bazterkeriaren aurka irmoki borrokatzen duen gizarte-babeseko ekosistema komun baten parte da, eta, Gizarte Segurantzaren langabeziagatik prestazio eta sorospenez gain, langabeziaren eta prekarizazioaren ondorioak moteltzen ditu, enplegu-politiken eta zerbitzuen ekintza espezializaturako palanka izan dadin, lan duina lortze aldera.

Azkenik, enplegu-politika publikoen sektoreartekotasuna eta erakundeartekotasuna islatzen duen gobernantza-eredu bat diseinatz, elkarrizketa sozialari beharrezko protagonismoa ematearekin batera, gizarte-eragileei gizarte- eta enplegu-politiken diseinuan eta aplikazioan zeregin garrantzitsua aitortu behar zaielako, Gizarte Eskubideen Europako Zutabearen (GEEZ) 8. printzipiotik ondorioztatzen den bezala.

EAEko enplegu-politika publikoen egoerari buruzko aurretiazko azterketak enpleguaren inguruan jarduten duten eragile instituzional, ekonomiko eta sozial ugari definitzen ditu. Aniztasun hori ez litzateke berez problematikoa izango bikoiztasunik, koordinaziorik eza eta osagarritasunik eza sortuko ez balitu, eta, azken batean, emaitzen eraginkortasunik eza.

Memoria honen II. eranskinean aurkezten den “Enpleguaren Euskal Legea sortzen laguntzeko” aurretiazko azterlanak datu egiaztatuak aurkezten ditu, gainditu behar dugun egungo egoera agerian uzten dutenak. Lan horretan, Enplegu Foroan kontsultatutako eragileen % 62k adierazi du, halaber, enplegu-politiken funtzionamendurako eta eraginkortasunerako, ezinbestekoa dela “eragileen koordinazioa eta osagarritasuna”. Ildo beretik, aurrerago honako ondorio hau ateratzen du: “gaur egungo EPA eraldatzeko, eta zerbitzu-esparru integratuagoa, erabiltzaileekiko enpatikoagoa, malguagoa, eraginkorragoa eta egokituagoa bihurtzeko ... eragileen koordinazioa eta osagarritasuna ezinbestekoa da; eta sistemaren definiziora, haren osagaietara, roletara eta horietako bakoitzaren funtzioetara igortzen du; baita haren gobernantza-esparrura ere, hainbat mailatan, parte-hartzea, baterako diseinua eta erantzunkidetasuna erakunde edo instituzio bakoitzaren izaerarekin eta gaitasunarekin koherentzia bermatuta (9. orrialdea).

Ondorioz, ezinbestekoa da sistemari egungo egoeraren erronkei erantzuteko gai den organo bat ematea, koordinazioa hobetzeko, herritarrengan nahasmendua sortzen duten proposamen gainjarrien ugaritasuna saihesteko, helburuak eta onuradunak bikoizteko, eta zerbitzu eta programen osagarritasuna sustatzeko, bai erakundeena, bai eragile publiko eta pribatuena.

Asmo horrekin, Lege honetan Enplegu Politiken Euskal Kontseilua sortzen da, Enpleguaren Euskal Sarean parte hartzen duten erakunde guztien jarduerak eta horien emaitzak optimizatzen lagunduko duen ikuspegi estrategikoa eta zuzentzeko, antolatzeko, koordinatzeko eta antolatzeko gaitasuna izango dituen.

Kontseilua sistemaren funtsezko zutabea izango da eta, Gizarte Elkarriketako Mahaiarekin batera, Enpleguaren Euskal Legearen Aurreproiektuaren gobernantza-eredua osatuko dute.

3. ARAU-ESPARRUA

Enpleguari buruzko etorkizuneko Euskal Legeak honako esparru juridiko eta eskumen-esparru hau du oinarri:

Konstituzioak (EK), 35. artikuluan, lanerako eskubidea aitortzen du, eta botere publikoei ezartzen die enplegu betea lortzera bideratutako politika egiteko betebeharra, bai eta lanbide-prestakuntza eta -berregokitzea sustatzekoa, laneko segurtasuna eta higiena zaintzekoa eta lan-baldintza duinen hobekuntza bermatzekoa ere (40. artikulua).

Enplegua ez da ageri EKren 149. artikuluan zerrendatutako gaien artean, Estatuari erreserbatu baitzaizkio, ezta EAEEen ere. Egia esan, zeharkako gaia da.

Konstituzio Auzitegiak enpleguaren arloa lotu izan du Espainiako Konstituzioaren 149.1.7 eta 149.1.13 artikuluetan Estatuari aitortutako eskumen-tituluekin.

Konstituzioak, 149. artikuluan, xedatzen du Estatuak duela lan-arloko legeriaren arloko eskumen eskusiboa, hargatik eragotzi gabe autonomia-erkidegoetako organoek legeria hori betearaztea; eskumen hori Euskal Autonomia Erkidegoari dagokio, Autonomia Estatutuaren 12. artikuluen arabera.

Espainiako Konstituzioa eta EAEE bat datoz nazioarteko eta Europako zuzenbideko hainbat tresnarekin, lanerako eskubidea aitortzeari dagokionez –Adibidez, Giza Eskubideen Adierazpen Unibertsalaren 23. artikulua; Eskubide Ekonomikoen, Ekonomikoen, Sozialen eta Kulturalen Nazioarteko Itunaren 6., 7. eta 8. artikulua, eta Europar Batasunaren Oinarrizko Eskubideen Gutunaren 15., 23., 31., 32. eta 34. artikulua –.

Bat etorri, Euskal Autonomia Erkidegoko Estatutuaren (EAEE) 9. artikulua euskal botere publikoak behartzen ditu, beren eskumenen esparruan, bizi-baldintzak eta lan-baldintzak hobetzeko politika sustatzera eta enpleguaren hazkundea eta egonkortasun ekonomikoa sustatzera.

Autonomia Estatutuaren 12.2 artikulua xedatzen duenez, Euskal Autonomia Erkidegoari dagokio lan-arloko legeria betearazteko eskumena, eta Estatuak arlo horretan gaur egun lan-harremanei dagokienez dituen ahalmenak eta eskumenak bere gain hartzen ditu. Era berean, autonomia-erkidego horri esleitzen dio Estatuak lan-legeria betearazteko dituen zerbitzuak antolatze, zuzentze eta babesteko ahalmena, Estatuaren goi-ikuskaritzarekin batera, lan-baldintzak langileen prestakuntza integralera eta gizarte-aurrerapenera egokitzen saiatuz, eta, horretarako, langileen prestakuntza osoa sustatzen du.

Era berean, Estatutuaren 10.25 artikulua ezartzen du Euskal Autonomia Erkidegoak eskumen eskusiboa duela ekonomiaren sustapenean, garapenean eta plangintzan, ekonomiaren antolamendu orokorrarekin bat etorri; 9. artikulua, berriz, xedatzen du euskal botere publikoek, beren eskumenen

esparruan, bizi- eta lan-baldintzak hobetzeko politika bultzatuko dutela bereziki, eta enpleguaren hazkundea eta egonkortasun ekonomikoa sustatzeko neurriak hartuko dituztela.

Eskumen horiek arau-ekimen horri estaldura ematen diote, XII. legegintzaldirako gobernu-programa betetzeko eta enpleguari buruzko euskal legearen aurreproiektua izapidetzen hasteko.

Euskal Autonomia Erkidegoak legegintza-eskumenak erabil ditzake hertsiki lan-arlokoak ez diren baina horiekin lotuta dauden gaietan. Lege honek saihestu egiten du, logikoa den bezala, enplegu-politika aktiboetan sartzeko debekatuta dagoen lan-harremanaren erregulazioan edozein eragin izatea, enplegua sortzea, zeina, lan-arlokoa ez den beste gai bat den aldetik, garapen ekonomikoarekin lotu baitaiteke.

Azken lotura horri esker, barne-mailan egituratu daiteke Euskal Autonomia Erkidegoko erakunde-maila bakoitzari dagokion eremua, lanerako eskubidearen dimentsio kolektiboarekin zuzenean lotutako eremuetan.

Ilido horretan, nahikoa izango da Toki Araubidearen Oinarriak arautzen dituen apirilaren 2ko 7/1985 Legearen 36.1.d) artikuluari buruzko aipamena aurreratzea, artikulua horren arabera aldundien berezko eskumenak baitira garapen ekonomiko eta soziala sustatzeko eta probintzia-lurraldeko plangintza egiteko lankidetzat, gainerako administrazio publikoek eremu horretan dituzten eskumenekin bat etorritik. Autonomia Erkidego Osorako Erakundeen eta bertako Kondaira-Lurraldeetako Foruzko Ihardutze-Erakundeen Arteko Harremanei buruzko azaroaren 25eko 27/1983 Legean antzeko aurreikuspenik ez egitea ez da oztopo lege hori aintzat hartzeko, lege horren osagarritasuna kontuan hartuta, lege horren 39. artikulua dioen bezala.

Aipamen hori osatzeko, Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legearen 17.1.25) artikulua aipatu behar da. Artikulu horrek udalei aitortzen die, aipatutako legean eta aplikatu beharreko legerian xedatutakoaren esparruan, eskumen propio gisa baliatzea “tokiko garapen ekonomiko eta sozialaren eta tokiko enplegu-politika edo -planen esparruan”.

Legearen eskumen-euskarri diren tituluen definizioan eraginik ez duen arren, beharrezkoa da Kontzertu Ekonomikoa aipatzea, garrantzi berezia hartzen baitu enplegu-politiken definizioan eta garapenean, bai horietara bideratutako baliabide ekonomikoen jatorriagatik –baliabide ekonomiko horiek ez datoz Enplegu eta Lan Kontuetarako Konferentzia Sektorialean adostutako funtsen banaketatik–, bai horiei eman dakiekeen ikuspegi integralaren zabaltasunagatik.

Konstituzioak babestutako Kontzertu Ekonomikoak zehazten du Euskadiko lurralde historikoetako erakunde eskudunek beren zerga-sistema mantendu, ezarri eta arautu dezaketela. Horrek esan nahi du euskal autogobernuak bere baliabide propioekin finantza ditzakeela transferitutako eskumenak. Horrela, enplegu-politika aktiboen programak eta zerbitzuak estaltzera bideratutako baliabide ekonomikoak EAetik datoz, kupoan gutxiagotzen baitira.

Azkenik, 1441/2010 Errege Dekretua, azaroaren 5koa, lanaren, enpleguaren eta enplegurako lanbide-heziketaren esparruan lan-arloko legeria betearazteko eginkizunak eta zerbitzuak Euskal Autonomia Erkidegoari eskualdatzeari buruzkoa, Estatuko Enplegu Zerbitzu Publikoak egiten duena, amaitu da Euskal Autonomia Erkidegoak enplegu-politika aktiboak erabat kudeatzeko duen gaitasuna.

Horretarako sortu da Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzua, lehenengo 2/2009 Legearen bidez, abenduaren 23koa, Euskal Autonomia Erkidegoko 2010. urteko Aurrekontu Orokorrak onartzen dituen; ondoren, Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuari buruzko urriaren 13ko 3/2011 Legearen bidez.

Bestalde, urriaren 23ko 3/2015 Legegintzako Errege Dekretuak onartutako Enpleguaren Legearen testu bateginak Enplegu Sistema Nazional deszentralizatua ezartzen du, Estatuko Enplegu Zerbitzu Publikoak eta autonomia-erkidegoetako Enplegu Zerbitzu Publikoek osatua.

Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzua sortzeak aukera ematen du Euskal Autonomia Erkidegoko enplegu-politika aktiboak zuzenean kudeatzeko, Euskal Autonomia Erkidegoko Ogasun Nagusiaren Antolarauei buruzko Legearen testu bategina onartzen duen azaroaren 11ko 1/1997 Legegintzako Dekretuaren 7.3 artikuluan xedatutakoaren arabera.

Euskal Autonomia Erkidegoaren Administrazioako sailak sortu, ezabatu eta aldatzen dituen eta horien egitekoak eta jardun-arloak finkatzen dituen Lehendakariaren irailaren 6ko 18/2020 Dekretuaren 6. artikulua arabera, Lan eta Enplegu Sailari dagozkio, beste egiteko eta jardun-arlo batzuen artean, enpleguari dagozkion eginkizunak, eta, hori ikusita, eskumen-eremu horretan sartzen dira etorkizuneko lege honen xedea osatzen duten berezko gaiak.

Legea Gizarte Eskubideen Europako Zutabean (GEEZ) oinarritzen da, zeina Kontseiluak, Europako Parlamentuak eta Batzordeak sinatu baitzuten 2017ko azaroaren 17ko Goteborgeko Gizarte Bileran, Europa sozial sendo, zuzen, inklusibo eta aukerez betea lortzeko bidean. GEEZaren 1. printzipioak pertsona orok hezkuntza, prestakuntza eta etengabeko ikaskuntza inklusiboa eta kalitatezkoa izateko duen eskubidea aipatzen du, gizartean bete-betean parte hartzea eta lan-merkatuko trantsizioak arrakastaz kudeatzea ahalbidetuko dioten gaitasunak mantentzeko eta eskuratzeko. Bestalde, 4. printzipioa pertsona orok laguntza pertsonalizatua eta egokia jasotzeko duen eskubidean oinarritzen da, enpleguaren edo lan autonomoaren ikuspegiak hobetzeko, enplegua bilatzeko, prestatzeko eta birziklatzeko laguntza barne.

Enplegarritasuna hobetzeko eskubideak legean onartzeak erabat hartzen ditu printzipio horiek, pertsonak enplegu-politika publikoen muina izan behar duela ulertuta. Lege honetan eraginkortasun osoa ematen zaie ondorio loteslerik ez duten GEEZko printzipioei, eta konpromiso saihestezin batean bermatzen da guztiz galdagarria dela Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuan eta, azken batean, auzitegietan.

Garrantzi handiko aurrerapena da, eta Enplegu Legearen testu bategina onartzen duen urriaren 23ko 3/2015 Legegintzako Errege Dekretuaren eta Enplegu Sistema Nazionalaren Zerbitzuen Zorro Komuna onartzen duen urtarrilaren 16ko 7/2015 Errege Dekretuaren aurreikuspenak gainditzen ditu.

Legea bat dator Lanbide Heziketaren Antolamenduari eta Integrazioari buruzko martxoaren 31ko 3/2022 Lege Organikoaren 4.1.d) eta e) artikuluan xedatutakoarekin; izan ere, artikulua horren arabera, pertsona orok du laguntza pertsonalizatua eta denborazkoa izateko eskubidea, enpleguaren edo lan autonomoaren aukerak hobetzeko, Gizarte Eskubideen Europako Zutabeak ezartzen duen prestakuntza, birziklapen eta prestakuntzarako orientazioa eta laguntza barne, baita prestakuntzarako eta orientazio profesionalerako sarbiderako eskubidea ere, eta Europako Gutun Sozialak ezartzen duen

aukera-berdintasunarekin eta tratu-berdintasunaren printzipioarekin errespetuzko orientazioa, prestakuntza eta berregokitzapen profesionala.

Aurreproiektuak jorratzen duen arau-esparruaren azalpen laburrean, beharrezkoa da aipatu 3/2022 Lege Organikoa dela eta lan-arloko enplegurako lanbide-heziketaren sistemak izan duen iraultza aipatzea. Xedapen horrek Lan-arloko Enplegurako Lanbide Heziketaren Sistema arautzen duen irailaren 9ko 30/2015 Legearen xedapenak indargabetzen ditu, bertan araututakoaren aurka dauden alderdietan, eta, aldi berean, Gobernuari eskatzen dio aldatzeko xedapen indargabetzailearen eraginpean dauden lege horretako xedapenak.

Aurreproiektu hau sustatzen den egunean, lan-arloko enplegurako lanbide-heziketaren sistema ziurgabetasun-egoeran dago, eta berriz definitu behar da. Trantsizio-aldi honetan, beharrezkoa da Estatuko arauen esku-hartzea, eta, EKren 149.1.7 eta 13 artikuluan xedatutakoaren babesean, zehaztasunez zedarritzen ditu laneko prestakuntzaren esparrua eta irismena, bai eta lanbide-heziketako sistemarekin duen interakzioa ere. Badakigu 30/2015 Legea aldatzeko ekimenak hasiberriak direla oraindik, 3/2022 Lege Organikora egokitu ahal izateko, baina, une honetan, goiz da haren etorkizuna eta ordenamenduan behin betiko sartzeko aukerak ikusteko.

Inguruabar horiek direla eta, komenigarria izan da aurreproiektu honetan enpleguko prestakuntzaren eremua definitzea, indarrean dagoen Euskal Autonomia Erkidegoko Lanbide Heziketari buruzko ekainaren 28ko 4/2018 Legeak eskaintzen duen euskarri malgu eta integratzailearen gainean, biztanleria aktiboarentzat duen garrantzi handiaz eta enplegu-politika publikoen diseinuan duen eraginaz jabetuta. Lege horren eta Bizialdi Osoko Ikaskuntzari buruzko urriaren 10eko 1/2013 Legearen babesean, prestakuntza-zerbitzu integral bat egituratzen da, produkzio-sistemaren eskakizunei erantzungo dien prestakuntza planifikatzeko, programatzeko eta emateko gai izango dena, gaitasun profesionalak eskuratzeko eta eguneratzeko aukera eman behar duena, eta, azken batean, garapen profesionalerako aukerak eta enplegua lortzeko edo enpleguari eusteko aukerak hobetu behar dituen, eta enpresek beren beharretara egokitutako profilak aurkitzea ahalko duena.

Azkenik, aurreproiektua egiteko eta izapidetzeko, Xedapen Orokorrak Egiteko Prozedurari buruzko abenduaren 22ko 8/2003 Legean xedatutakoa beteko da.

Aurreko guztiaren ondorioz, Enpleguari buruzko Euskal Legearen aurreproiektu hau zuzenbidearen arabera da, ematen duenaren eskumenari dagokionez, eta hura sustatzen duen Gobernuaren konpromiso politikora egokitzen da.

4. AURREPROIEKTUAREN HELBURU OROKORRAK

2030erako Enpleguaren Euskal Estrategiak, Gobernu Kontseiluak 2021eko apirilaren 13an onartuak, bere proiektu bultzatzaileetako bat Euskal Enplegu Legea onartzea dela ezartzen du. Lege horrek “Euskadik behar dituen kalitatezko enplegu-politika aktiboak planifikatu eta garatzeko egiturak eta tresnak arautu eta antolatuko ditu, enplegu-politika aktiboetarako eskubide subjektiboaren printzipiotik definituta”.

Enplegu-politiken zeharkakotasunak gutxienez lau maila bereizitan jardutea eskatzen du:

- Eskumenen eremuan.
- Gobernantzan eta elkarrizketa sozialaren garrantziaren aitopenean, ordezkagarritasun-irizpideen errespetuan oinarrituta
- Politiken diseinuan, politika sektorialak enplegu-politiketan integratuz;
- Enpleguaren arloan esku hartzen duten eragile guztien parte-hartzean.

Enplegu politika gizarte baten politika nagusietako bat da. Ordaindutako lanari berez lotuta dagoen ordainsari-dimentsioaz gain, enplegua funtsezko tresna da gizarteratzeko eta giza garapenerako. Kalitatea nahikoa denean, pertsonen potentziala, sormena, berrikuntza eta irudimena askatzeko aukera ematen duen bitartekoa da lana. Funtsezkoa da giza bizitza produktiboa, erabilgarria eta esanguratsua izan dadin. Bizimodua irabazteko aukera ematen die pertsonari, gizartean parte hartzeko bidea da, bizi-erreferentzia, segurtasuna ematen du eta duintasun-zentzua ematen du.

Azken hamarkadetan, lan-merkatua aldaketa handiak jasaten ari da, askotariko faktoreekin zerikusia dutenak: lanpostuak ordezkatzeko eragiten duten automatizazio-prozesuak; ekoizpen-inguruneen eskumenak eta antolamendua eraldatzeko eragiten duten digitalizazio-prozesuak; produkzio-prozesuen erlazioa pixkanaka ahultzea enplegu garbia sortzean, lan-merkatuak jada ez du sortzen behar besteko enplegu kantitate eta kalitatean, enpleguan lan-babesa ahuldu egiten da, lan-merkatuan gero eta dualizazio handiagoa dago, eta gehien hazten diren lanpostuak kualifikazio handienekoak eta txikiak dira, lan egiteko eta lana antolatzeko modu berriak agertzea, hala nola besteren eta norberaren konturako langilearen izaera lausotzen den plataformetan lan egitea, telelana areagotzea...

Euskal erakundeek urte asko daramatzate eraldaketa horiei erantzuteko ahalegin handiak egiten, sare ekonomikoari eta enpleguari laguntzeko hainbat neurriren bitartez.

Euskadin, enplegu-politika aktiboak gauzatzeko eta diseinatzeko eskumena azaroaren 5eko 1441/2010 Errege Dekretuan jasota dago; horren bidez, enplegu-politika aktiboen gauzatzea Euskadira transferitu zen. Urte horretan (2010) Lanbide sortu zen Euskal Enplegu Zerbitzu Publiko gisa.

Baina Lanbidez gain, Euskadin hiru foru-aldundiek eta EAEko 250 udalek jarduten dute enpleguaren eremuan. Bestalde, gizarte-eragileek, enpleguaren esparruari lotutako erakunde publiko eta pribatuak eta hirugarren sektoreko erakundeak ere zeregin garrantzitsuak dute enplegu-politika aktiboen garapenean, askotan lan-merkatuan sartzeko zailtasun handienak dituzten pertsonari lotuta. Bestalde, Eusko Jaurlaritzako sail askok enpleguaren eremuan eragina duten politikak ere garatzen dituzte, batez ere lehiaren sektore-esparruari lotutakoak, hargatik eragotzi gabe Lanbidek Euskal Enplegu Zerbitzu gisa dituen eskumenak.

Sare konplexu horren gobernantza garatzea da Enpleguaren Euskal Legearen helburuetako bat, elkarrizketa soziala, elkarrizketa instituzionala eta elkarrizketa zibila antolatuz.

Orain arte egindakotik abiatuta, eragile bakoitzaren ahaleginak aitortzea eta lortutako emaitzak objektibotasunez ebaluatzea da Euskal Enplegu Sistema eraikitze behar den abiapuntua. Eusko Jaurlaritzak lan horretan dihardu, legegintzaldi honetan Enplegu Lege bat onartzeko konpromisoarekin,

XII. legegintzaldiko gobernu-programak jasotzen duen bezala, enplegurako gobernantza integraleko eredu berri bat bultzatzeko konpromisoa ezartzen baitu, Enpleguari buruzko Euskal Legearen bitartez (1. ekimena, 3. konpromisoa, 1. ardatza).

5. EGITURA ETA EDUKIA

Legeak sei titulu, laurogeita bost artikulua, hiru xedapen gehigarri, bi xedapen iragankor, xedapen indargabetzaile bat eta lau azken xedapen ditu.

I. TITULUA, xedapen orokorreari buruzkoa, legearen xedea identifikatzen du, enplegu-politika publikoak definitzen ditu eta, aldi berean, politika horien tokiko dimentsioa eta printzipio informatzaileak aldarrikatzen ditu, eta lehentasunezko arreta-taldeak eta esku hartzen duten eragileak identifikatzen ditu.

1. artikulua, xedeari buruzkoa, erakusten du zer aldaketa egin nahi dien legeak enplegu-politika publikoei; izan ere, enplegu-zerbitzuen eskatzaileei eskubideak aitortzearen pertsonalizaziotik bertatik abiatuta, zerbitzuen prestazio-esparrua antolatzea du xede, Euskal Enplegu Sarearen bitartez, Euskadiko enplegu-arloko eskumenak, gobernantza, plangintza, parte-hartzea eta enplegu-politika publikoen erregulazioa, eta Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzua eta finantzaketa definitzen amaitzeko.

3. artikulua enplegu politiken kontzeptu moderno multidimentsional bat jasotzen du, lan duinaren helburuaren inguruan egituratua, eta 4. artikulua tokiko dimentsioaren garrantzia defendatzen du enplegu politika publikoen diseinuan eta kudeaketan; bi ardatzak erabakigarriak dira gobernantza eredua definitzeko.

Enplegu-politika publikoen oinarri diren printzipioek, 5. artikulua jorratzen dituenak, lanari eta enpleguari buruzko GJPEaren printzipioak jasotzen dituzte.

II. TITULUA 8. artikulutik 14.era bitartekoak hartzen ditu, eta enplegarritasuna hobetzeko eskubide eta betebeharren sorta aldarrikatzen du. Beste atal batzuetan adierazitakoari gehitu behar zaio laguntza pertsonalizatzearen garrantzia, enplegarritasuna hobetze aldera, pertsonen, lan-bizitza osoan zehar, lan duina izan dezaten eta lan horri eutsi diezaioten; funtsezko postulatu horretan oinarritzen da laguntza pertsonalizatu, jarraitu eta egokirako, enplegarritasunari buruzko diagnostiko pertsonalerako, enplegu-plan integratu eta pertsonalizaturako eta laneko prestakuntzarako eskubideen aitortpena.

III. TITULUAREN xedea da Enpleguaren Euskal Sarea, arreta, informazio eta prospekzioarako tresna komunak, Enpleguaren Euskal Sarearen zerbitzu-zorroa eta enplegarritasuna hobetzeko programa osagarriak arautzea. Lau kapitulu ditu, eta 15. artikulutik 44.era bitartekoak hartzen ditu.

I. kapitula 15. artikulutik 19.era bitartekoek osatzen dute, eta Enpleguaren Euskal Sarea sortzearekin batera hasten da. Sare horrek hiru ardatz nagusi ditu bere existentzia justifikatzeko: erakundearen artekotasuna, espezializazioa eta enplegu-zerbitzuak ematen dituzten pertsona eta enpresekiko hurbiltasuna.

Enpleguaren Euskal Sareak nabarmen indartzen du enplegua bilatzen duten pertsonak eta enpresak birkualifikatzeko, orientatzeko eta haiei zuzendutako zerbitzuak ematen laguntzeko gaitasuna.

Euskal Enplegu Sarea sortzeak zenbait betebeharrak ezartzea eskatzen du, enplegu-zerbitzuen koherentzia eta elkarreragina bermatzeko, zerbitzu espezializatua eta kalitatezkoa izan dadin pertsonentzat eta enpresentzat.

II. kapituluak bi atal ditu: I.an, 20. artikulutik 29.era bitartekoetan, Enpleguaren Euskal Sarearen zerbitzu-zorria dago, eta 2.an, 30. artikulutik 33ra bitartekoetan, pertsona eta enpresa erabiltzaileak eta horien eskubide eta betebeharrak.

1. atala 20. artikuluekin hasten da. Artikulu horrek Enpleguaren Euskal Sarearen zerbitzu-zorria definitzen du, Enplegu Sistema Nazionalaren Zerbitzuen Zorro Komunaren osagarria dena. Zerbitzu multzo bat da, katalogo dinamiko gisa pentsatua, eta enplegu-zerbitzuak merkatuaren beharrekinekin konektatzea du helburu; izan ere, horrela baino ezingo da bideratu lanerako eskubidearen dimentsio kolektiboa lan duina izateko eskubidearen eraginkortasunera.

Enplegu-zerbitzuen prestazioaren kalitateak alde aurreko baldintza gisa eskatzen du prestazioaren edukia zehatz-mehatz garatzea, eta horretara egokitu beharko dute Enpleguaren Euskal Sarea osatzen duten erakunde guztiak, 21. artikulua adierazten duen bezala.

Orientazio-zerbitzuek, lanerako prestakuntzak, bitartekaritzak eta enplegatzeak, autoenplegurako eta ekintzailatzarako aholkularitzak, enpresei aholkularitza emateak eta lan-merkatuari buruzko informazio aurreratuko zerbitzuak (24. artikulutik 29.era bitartekoak) zerbitzuen eta pertsonen eskubideen arteko lotura indartu besterik ez dute egiten enplegarritasuna hobetzeko.

Orientazio-zerbitzua 24. artikuluan definitzen da, eta eskubide horien egikaritzaren euskarri nagusia da. Bertan sartzen dira enplegu-ibilbide edo -plan integratu eta pertsonalizatua gauzatzeko laguntza-, aktibazio- eta laguntza-zerbitzuak, enplegu-zentroak eta beste zerbitzu eta programa pertsonalizatu batzuk, pertsona guztiei informazioa, motibazioa eta aholkularitza emateko, bereziki laneratzeko zailtasunak dituztenei edo baztertuta geratzeko arriskuan edo baztertuta daudenei.

25. artikulua laneko prestakuntza-zerbitzuaren edukia definitzen du, titulazio, egiaztapen edo ziurtagiri ofizialera bideratzen ez den prestakuntza batuz, pertsonen kualifikazioan eta birkualifikazioan zeregin garrantzitsua izan dezakeena, lan duina lortzeko aukerak dinamizatuz, lanbide-trantsizioetan prestakuntza erraztuz eta merkatuaren beharretara egokituz.

26. artikulua bitartekaritza-zerbitzuari buruzkoa da, eta eskaintzen bilketa, zabalkundea eta horietara egokitutako hautagaien hautaketa hartzen ditu bere baitan.

27. artikulua ekintzailatza eta autoenplegua laguntzeko zerbitzua du xede, eta 28. artikulua, berriz, enpresentzako aholkularitza-zerbitzua, enplegu-politikak eta -zerbitzuak merkatuarekin, enpresa- eta produkzio-sarearekin duten lotura estrategikoki indartzen duena.

Azkenik, 29. artikuluan araututako lan-merkatuari buruzko informazio-zerbitzu aurreratuak paradigma berri bat sartzen du enplegu-zerbitzuen prestazioan.

2. atalak Enpleguaren Euskal Sarea erabiltzen duten pertsonak eta enpresak identifikatzen ditu, baita horien eskubide eta betebeharrak ere, zerbitzuen pertsonalizazioan sakontzen dutenak.

31. artikuluan aipatzen diren eskubideen artean hiru nabarmentzen dira: (1) erreferentziako profesional bat esleitzeko eskubidea; (2) lan-historia bakarra izateko eskubidea, pertsonak bere lan-bizitzan zehar izan duen informazio garrantzitsua laburbiltzen duen dokumentua, haren enplegarritasunari, emandako zerbitzuei, egindako lanari, kualifikazioari eta abarri lotuta. Euskal Enplegu Sarearen esku-hartze guztien jarraitutasuna eta osagarritasuna bermatuko ditu; (3) bitarteko elektronikoen erabilerari lotutako eskubideak, Euskal Sektore Publikoari buruzko maiatzaren 12ko 3/2022 Legean xedatutakoaren arabera. Nolanahi ere, Euskal Enplegu Sareko erakunde batzuk Euskal Autonomia Erkidegoko sektore publikokoak ez badira ere, pertsona eta enpresa erabiltzaileei legeak aitortzen dizkien eskubideak bermatzera mugatuko dira, baita bitarteko gisa ere -harik eta Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuak kudeatzen duen arte leihatila digital bakarra, zerbitzuak bitarteko elektronikoen bidez emateko-.

III. kapituluak arreta-, informazio- eta prospekzio-tresna komunak arautzen ditu, bai eta Enpleguaren Euskal Sarearen zerbitzu-zorroaren kudeaketa ere.

1. atalak -34. artikulutik 39.era- Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuaren lidergoa erakusten du, erakunde horri baitagokio tresna komunak diseinatzea eta mantentzea.

Arreta, informazioa eta prospekzioa emateko tresna komunak koordinaziorako eta pertsonen eta enpresen zerbitzura dauden Euskal Enplegu Sareko erakundeek egiten dituzten esku-hartze guztien jarraitutasuna eta osagarritasuna bermatzeko ardatzak dira.

Nolanahi ere, 36. artikuluan aurreikusitako arretarako eta jarraipenerako tresna erkideak aukera emango du emandako zerbitzu guztien etengabeko jarraipena egiteko, bai pertsonen beren lan-historiaren barruan, bai enpresei.

Enplegu-zerbitzuen kudeaketa, 2. atalak jorratzen duena, printzipio informatzaile beretara egokitu behar da, 40. artikulua ezartzen duen bezala -doakotasuna, unibertsaltasuna, arreta integrala, profesionala eta pertsonalizatua, gardentasuna, kalitatea eta ebaluazioa, trazabilitatea eta konpetentzia profesionalen araberako kudeaketa-.

41. artikulutik 43.era bitartekoetan, Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuaren ekintza eskusiboaren eremua zedarritu da, enplegu-zerbitzuak emateari dagokionez, bai eta aldundiek eta udalek beren erantzukizunpean esku har dezaketena ere.

Atala 44. artikuluekin amaitzen da, Enpleguaren Euskal Sarearen erakunde laguntzaileei buruzkoa.

Berritasuna dela eta, kontratu irekien erregulazioa nabarmentzen da. Kategoria hori kontratazio publikoko arauak berezkoak dituzten parametroez bestelako parametroetatik definitzen du aginduak. Horrela, Sektore Publikoko Kontratuei buruzko azaroaren 8ko 9/2017 Legearen berrogeita bederatzigarren xedapen gehigarrian ezarritakoari lotzen zaio legea. Horren bidez, Europako Parlamentuaren eta Kontseiluaren 2014ko otsailaren 26ko 2014/23/EB eta 2014/24/EB Zuzentarauen transposizioa egiten da Espainiako ordenamendu juridikora, eta, horren arabera, autonomia-erkidegoek

legeak egin ahal izango dituzte, kontratuzkoak ez diren tresnak artikulatuz, gizarte-premiak asetzero bideratutako zerbitzu publikoak emateko, kasu honetan bezala.

IV. kapitulua enplegarritasuna hobetzeko programa osagarriari buruzkoa da, eta lehentasunezko arreta jasotzen duten kolektiboak berariaz indartzen ditu. Gaitasunak eta prestakuntza baloratzeko formula malguak aurreikusten ditu. Formula horiek lehentasunezko arreta jasotzen duten kolektiboen artean sustatzen dira nagusiki, baina lan-bizitzan zehar biztanleria osora hedatzeko pentsatuta daude, horrela bakarrik lortuko baita merkatuaren eskaria biztanleria aktiboaren kualifikazioarekin bateratzea.

IV. TITULUAK Enpleguaren Euskal Sarearen ikuskapena arautzen du, bai eta zerbitzua emateko ordezkapena ere.

V. TITULUAREN xedea da enpleguko politika publikoetan eskumenak, gobernantza, plangintza, partaidetza eta finantzak zehaztea, I., II., III., IV. eta V. kapituluetan hurrenez hurren.

I. kapitulu

an, 54. artikulua eskumen-sorta garrantzitsua aitortzen dio Eusko Jaurlaritzari enplegu-arloan, EAEEn 10.25 eta 12.2 artikuluetan xedatutakoaren arabera definituta, eta hortik ondorioztatzen da bere lidergo naturala, hari baitagokio araugintza-ahala baliatzea, enplegu-politika publikoen plangintza estrategikoa egitea, zerbitzu-zorroaren definizioa, haren prestazio-edukia eta ikuskapena egitea, hauek baitira Euskal Autonomia Erkidegoko enplegu-politiken garapenaren ardatzak.

Foru-aldundien eta toki-erakundeen eskumene

k, azaldu den bezala, oinarria dute garapen ekonomiko eta sozialean eta enpleguan duten eraginean, gizarte-zerbitzuen eta enpleguaren arteko elkarreaginarekin batera. Horrenbestez, eremu horiekin lotutako sustapen-ekintzak garatzeko eskumena aitortzen zaie dagokien lurraldean eta beren esparruan, Enpleguaren Euskal Sarearen zerbitzu-zorroko zerbitzuak emateko aukerei buruz azaldutakoaz gain.

Legeak toki-autonomiaren konstituzio-kanonak errespetatzen ditu, hau da, toki-komunitateak, bere organoen bitartez, berari dagozkion gai guztien gobernuan eta administrazioan parte hartzeko duen eskubidea. Legeak bi aldetatik definitzen du parte-hartze hori: alde batetik, gobernu-organoko eta erakunde arteko koordinazioko kideak izendatuz -Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua-, horri buruz hitz egingo dugu, zehazki, hurrengo kapitulu

an.; eta bestetik, eskumen propioen sorta bat aitortuz, intentsitate ukaezinekoa, enplegu-plangintzan eta toki-garapenean babestu behar diren tokiko interesak eta enplegu-politika publikoek nahitaez eraginpean hartzen dituzten tokiz gaindiko interesak harmonizatzeko premiaren muga logikoarekin.

II. kapituluari dagokionez, Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua sortu da. Lege honen oinarri diren azterketek agerian utzi dute eragileen koordinazioa eta osagarritasuna dela egungo enplegu-sistemaren erronka nagusia. Ondorioz, politikak modu substantiboan koordinatzeko eta, aldi berean, erakundeen eta lurraldeko eragile sozioekonomikoen artean politika horiek definitzeko partaidetza-bideak ezartzeko gai izango den gobernantza-eredu bat sortzea premia

zkoa da. Horretarako, legeak Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua ezartzen du, enplegu-politika

etako erakunde arteko ekimenak zuzendu, antolatu eta koordinatzeko organo gisa. Aurreproiektuaren zirriborroaren azpian dagoen planteamendua, aurreproiektuaren benetako ardatz egituratzailea dena, antolamenduaren

planteamendua da, erakunde-maila bakoitzari eskumen- eta prestazio-eremua aitortzetik eta koordinatzetik abiatuta, herritarren eta enpresen onerako. Aurreproiektuak ez du erakundeen arteko ekintza-eremu argitaragabe bat antolatzen; aitzitik, esku-hartze anitza eta, orain arte, koordinaziorik gabea aurkezten duen eremu bat antolatzea bideratuta dago.

Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua koordinazioaren bermatzaile gisa eratzen da, eta garrantzi handiko funtzioak aitortzen zaizkio enplegu-politikaren ildo estrategikoak proposatzean, eta, aldi berean, enplegua sustatzeko ekintza koordinatuak proposatzen ditu, lan duina sortzeko eta mantentzeko. Enplegu-estrategiak eta -planak prestatzeaz arduratuko da, eta, horietatik abiatuta, gizarte-eragileekin hitzartzeko prozesua hasiko da, Gizarte Elkarriketako Mahaiaren esparruan.

Azken batean, EAEn enplegu-politika komuna zaindu behar duen organoa da. Politika horrek bere zerbitzu-gaitasuna biderkatuko du, erakundeen oraingo eta etorkizuneko baliabideak eta programak koordinatuko ditu, herritarrei eta enpresei eskaintzen zaizkien zerbitzuak sinplifikatu eta argituko ditu, hori guztia lege honen funtsezko helburuetako bat dela ulertuta. Funtsezko funtzionaltasun horretarako balio du Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseiluak, 58. artikulutik 61.era arautzen denak.

Legeak lidergo eta koherentzia instituzionala ematen die enplegu-politika publikoen gobernantzari, eta protagonismoa partekatzen du gizarte-eragileekin, Gizarte Elkarriketako Mahaiaren bidez (64. eta 65. artikuluetan arautua).

Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua sortzea ezinbestekoa da enplegu-politika publikoak definitzean erakundeen eta sektoreen arteko lotura bermatzeko, baita ezinbesteko lankidetzak eta koordinazioa bermatzeko ere. Esan bezala, Politika Publikoen Euskal Kontseilua da euskal administrazioen arteko lankidetzak eta koordinazioa gauzatzeko organoa, politika publikoak egin, gauzatu eta ebaluatzerakoan.

Euskal Sektore Publikoari buruzko maiatzaren 12ko 3/2022 Legearen 18. eta 32. artikuluetan xedatutakora egokitzen da haren sorrera. Horri dagokionez, eta aipatutako manuetako lehenengoak hitzez hitz dioena nahasia denez, uste dugu ez duela onartzen interpretazio bat, zeinaren bidez mugatu egiten baita kide anitzeko organoak sortzeko aukera, soil-soilik kontsulta- eta partaidetza-eginkizunak betetzeko. Aitzitik, logikari jarraiki, ulertu behar da lege-aurreikuspena xede horietarako organoen ugaritzea geldiarazten saiatzea dela, eta arau orokor bat ezartzen duela, zeinaren arabera erakundeen arteko koordinaziorako eta lankidetzarako beste mekanismo batzuen porrota agerian geratzen denean bakarrik sortuko diren. Nolabait esatearren, kasu horietan organoak eratzea irtenbide subsidiarioa da.

Beste interpretazio batek edukiz gero hustuko luke lege beraren 32. artikuluan jasotako aurreikuspena, -enuntziatu berberarekin 40/2015 Legearen 144.1.b) artikuluan- Lankidetzak-organoen parte hartzea, administrazio publiko desberdinek eskumenak dituzten gaietan neurriak eztabaidatu eta, hala badagokio, adosteko, hala nola lankidetzak-printzipioa benetan betetzeko formulatutako bat.

Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseiluak proposatutako erregulazioa irakurrita, agerian geratzen da haren helburua aholkularitza- eta partaidetza-eginkizunak gauzatzea baino gehiago dela.

Enpleguaren eremuan, azaroaren 5eko 1441/2010 Errege Dekretua, enplegu-politika aktiboen gauzatzea Euskadira transferitu zuena, eman zenetik hamar urte baino gehiago igaro direnez, agerian

geratu da premiazkoa dela erakundeen arteko koordinazio- eta lankidetzak-mekanismoak aktibatzea, diseinu parte-hartzailea dutenak, enplegu-politiken koordinazioa bermatzeko.

Euskadin, Lanbide ez ezik, hiru foru-aldundiak, EAEko 250 udaletatik asko eta Eusko Jaurlaritzako sail batzuk ere badaude, Lan eta Enplegu Sailaz gain (Lehiakortasunaren, lanbide-heziketaren, berdintasunaren, inklusioaren eta abarren arloko eskumenak dituztenak). Enpleguan eragin zuzena duten erakunde arteko eta sektore arteko panorama hori antolatzeke, lankidetzako teknika organiko bat erabili behar da.

Metatutako esperientziak agerian uzten du beste formula batzuen bidezko lankidetzak, hala nola hitzarmenak edo baterako jarduketak-planak (denboran eta xedean nahitaez mugatuak), interes ukaezinekoak izanik, ez duela iraunkortasun- eta egonkortasun-bermerik eskaintzen enplegu-politika publikoen baterako definizioan eta plangintzan.

Azken batean, Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseiluari ematen zaizkion eginkizunek 3/2022 Legearen 18. artikuluan aipatzen diren aholkularitza, proposamen, jarraipen eta kontrol funtzioak gainditzeko dituzte, nahiz eta horietan ere parte hartu. Bere balio nagusia politiken lankidetzak eta koordinaziorako funtzioa da.

Nolanahi ere, proposamenak guztiz errespetatzen du 18.3 artikulua jasotzen duen kide anitzeko organoak sortzeko arauaren gutxieneko edukiarekin, nahiz eta azkenean lege-mailako arau batean gauzatzen den.

Gainerakoan, baloratu eta baztertu egin da lehendik zeuden beste organo batzuk izateko aukera, hala nola Tokiko Politika Publikoen Euskal Kontseilua, ez baitute helburu berberetarako balio, ez baitute egokitzen jotzen den osaera islatzen, eta ez baitute koordinazio-helburuaren zerbitzurako akordioaren erregimenik aurreikusten. Tokiko Politika Publikoen Euskal Kontseilua aurreproiektuan aurreikusitako moduan aldatuz gero, Kontseilua desnaturalizatu egingo litzateke, enplegu-politiken zerbitzu eskusiboko organo bihurtzeko. Aitzitik, Euskadiko Toki Erakundeei buruzko Legearen aurreikusitako moduan parte hartzeko eta lankidetzan aritzeko foro gisa babesteko, erakundeen arteko lankidetzak, partaidetzak eta koordinazioa bermatuko duen esparru bat zehaztasunez definitzeko aukera galduko litzateke, hori baita Euskadin enplegu-politika publikoak premiaz eskatzen duena.

Lehenik eta behin, erabat desitxuratuta egongo zitekeelako Eusko Jaurlaritzaren jarrera eta enplegu-politika publikoen definizioan dagokion lidergoa.

Bigarrenik, Enplegu Politiken Euskal Kontseilua izatearen arrazoia ez delako tokiko interesa babestea. Enplegu-politika publikoaren tokiko interesak eta tokiko dimentsioak justifikatzen dute maila instituzional horrek lankidetzak- eta koordinazio-organoen parte hartzea, baina toki-autonomiaren arreta ez da xede duen helburua, baizik eta, esaten den bezala, enplegu-politika publikoen definizio koordinatua.

Hirugarrenik, funtzionamendu-araubidea eta akordioak, aipatutako Kontseiluaren helburua bermatzeko beharrezkoak direnak, ez datozelako bat Euskadiko Toki Erakundeei buruzko apirilaren 7ko 2/2016 Legearen bidez sortutakoarekin.

Oinarri horiek justifikatzen dute kide anitzeko *ex novo* organo bat sortzea, Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseilua, Enpleguari buruzko Euskal Legearen aurreproiektuaren 58. artikulutik 61. artikulura aurreikusitako moduan.

III. kapituluak enplegu-politika publikoen plangintza integratu eta koordinaturako eredu bat diseinatzen du. Eredu hori, esparru estrategiko partekatu batetik abiatuta, modu egokituan hedatzen da jardun operatiboko tresnetan, autonomia-erkidegoaren, lurralde historikoaren edo udalerriaren edo udalerrien mailan, 66.etik 70.era bitarteko artikuluek agerian uzten duten bezala.

Enpleguaren Euskal Estrategiak, epe ertainerako plangintza-tresna den aldetik, enplegu-politika publikoak bideratuko ditu, eta lehentasunak eta helburu estrategikoak finkatuko ditu, bereziki garrantzitsuak lehentasunezko arreta behar duten kolektiboei dagokienez eta laneko segurtasunari eta osasunari dagokienez; izan ere, elementu hori ezin da bereizi lan duinean, eta enplegu-politika publikoek horretara bideratu behar dute. Era berean, koordinazio-tresna ere bada; izan ere, enpleguko lurralde-planak eta enpleguko eta tokiko garapeneko planak haien jarraibideetara egokitu beharko dira, eta, horretarako, besteak beste, Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseiluaren helburuetara.

70. artikuluan ezartzen da enplegu-planak eta toki-garapeneko planak onartzera behartuta daudela:

- a) 20.000 biztanletik gorako udalerriek.
- b) Guztira 20.000 biztanle baino gehiago dituzten udalerriak biltzen dituzten koadrilak.
- c) Enplegua sustatzeko eta toki-garapenerako zerbitzuak gauzatzea modu mankomunatuan beren gain hartzen duten estatutuak dituzten mankomunitateak, baldin eta, oro har, udalerri mankomunatuak 20.000 biztanle baino gehiago badituzte.
- d) Aurreko paragrafoan aipatutako baldintzak betetzen dituen elkarte-oinarridun beste edozein toki-erakunde.
- e) Bi urte jarraian baino gehiagotan % 10etik gorako langabezia-tasa duten 10.000 eta 20.000 biztanle arteko udalerriak.

Paragrafo honetan xedatutakoak ez die kalterik egingo gainerako udalerriek eta toki-erakundeek onartzen dituzten enpleguko eta toki-garapeneko planei, ez eta foru-aldundiek gainerako udalerriek dagokien lurraldearen garapen ekonomiko eta soziala sustatzeko eman diezaieketen laguntza eta lankidetzari ere.

4. Aurreko paragrafoko a) eta e) idatz-zatietan aipatutako udalerriak koadrila, mankomunitate edo tokiko beste erakunderen batean sartzen direnean, enpleguko eta toki-garapeneko planek kide diren toki-erakundeak aipatu beharko dituzte.

Eskakizun hori beharrezkoa da enplegu-politikak behar bezala koordinatzeko Enplegu Politika Publikoen Euskal Kontseiluan, eta, horrez gain, udalerri eta toki-erakunde horiek EAEko biztanleriari, okupazioari eta langabeziari buruzko datuei dagokienez duten garrantziagatik azaltzen da.

Jarraian, Lanbidek EAEko 20.000 biztanletik gorako udalerrietarako erregistratutako biztanleriaren, okupazioaren eta langabeziaren datuak aurkezten dira, biztanleria osoarekin, okupazioarekin eta langabeziarekin alderatuta.

MUNICIPIO	POBLACIÓN 1/1/2021		Ocupados Eustat 1/1/2020	Parados reg LANBIDE 04/2022
	INE padrón	Eustat		
Bilbao	346.405	342.662	145.390	22.460
Vitoria-Gasteiz	253.093	247.833	109.556	15.221
Donostia/San Sebastián	188.102	182.088	80.638	7.519
Barakaldo	100.907	98.729	42.315	6.386
Getxo	77.139	76.319	31.682	3.047
Irun	62.933	60.522	25.536	3.408
Santurtzi	46.085	45.661	18.956	3.239
Portugalete	45.285	45.677	18.585	2.858
Basauri	40.535	40.546	16.655	2.631
Errenteria	39.219	39.755	17.704	2.078
Leioa	32.188	31.940	14.248	1.569
Durango	29.935	29.972	13.561	1.359
Galdakao	29.404	29.429	13.488	1.345
Eibar	27.467	27.195	11.278	1.574
Sestao	27.342	26.896	10.743	2.234
Erandio	24.489	24.050	10.862	1.296
Zarautz	23.271	23.243	10.638	827
Arrasate/Mondragón	21.867	21.729	9.233	1.091
Hernani	20.362	20.588	9.501	932
total >20.000	1.436.028	1.414.834	610.569	81.074
Total CAE	2.213.993	2.193.199	955.070	115.495

Fuente: Lanbide

Biztanleria-tamaina horretako udalerriak Euskadiko biztanleria osoaren ia % 65 dira, landunen % 64 eta erregistratutako langabezia osoaren % 70,2.

Datu horiekin, 3 pertsonatik ia 2 udalerri horietan bizi dira eta lan egiten dute, eta langabezian dauden 4 pertsonatik ia 3 udalerri horietan bizi dira; beraz, euskal enplegu-sarearen zerbitzu-premiak eta enpresen, langabeen eta landunen eskaerak eremu horretan daude gehienbat.

Udalerri bakoitzeko zifra horiei 20.000 biztanletik gorako euskal kuadrilla eta mankomunitateenak gehitzen badizkiegu (aurreko taulan kontabilizatutako udalerriak kenduta), adierazitako hiru adierazleen ehunekoak nabarmen igo dira.

Gainera, jarduera ekonomikoa duten establezimenduen kopurua (EJSN-2009) kontuan hartuta, Euskal Autonomia Erkidegoko guztirakotik (169.897 establezimendu), 20.000 biztanletik gorako udalerriak 108.824 ziren aldi horretan.

Hau da, 19 udalerri (guztira 20.000 biztanle baino gehiago dituzten elkarte-oinarridun toki-erakundeak kontuan hartu gabe, eta % 10etik gorako langabezia-tasa duten 10.000 biztanletik gorako udalerriak batuta) Autonomia Erkidego osoan jarduera ekonomikoa duten establezimenduen % 64 baino gehiago biltzen dute, eta horrek aurreproiektuak proposatzen duen udalerrien hautaketaren arrazoizkotasuna bermatzen du. Kontuan izan behar da enpleguko eta tokiko garapeneko planen helburua dela jarduera ekonomikoa eta soziala sustatzea eta, hala badagokio, eraldatzea, hazkundera eta enplegua sortzeko helburuarekin. Agerikoa da funtzionaltasun horrek zentzua hartzen duela jarduera ekonomikoaren oinarri nabarmena dagoen lekuetan.

Horrela, agerian geratzen da biztanleriaren adierazlearen eta lurraldeko jardueraren adierazlearen arteko korrelazioa, eta horrek egiten du proposatutako hautaketa bereziki egokia. (EUSTAT-Euskal AEko establezimenduen datu-bankutik lortutako datuak, udalerriaren eta EJSN-2009ren arabera).

https://es.eustat.eus/bankupx/pxweb/es/DB/-/PX_200163_cdirae_est04b.px/

10.000-20.000 biztanleko udalerriei dagokienez, hauek dira langabeziari eta biztanleriari buruzko datuak:

Municipio	Población a 1/1/2021 INE Padrón	Parados registrados en LANBIDE diciembre 2021	Indice paro registrado LANBIDE diciembre 2021
Amurrio	10.307	784	15,2
Laudio/Llodio	18.009	1150	13,1
Pasaia	15.867	856	10,4
Arrigorriaga	12.140	645	10,4
Bermeo	16.784	901	11,7
Ermua	15.791	837	11,2
Gernika-Lumo	17.093	850	10,6
Valle de Trápaga-Trapagaran	11.911	684	11,9
Totales	117.902	6.707	Media % 11,90

Fuente: Lanbide

EAEn, 8 udalerrri daude % 10etik gora langabezia-tasan. Horietako batzuk % 10etik 3 eta 5 puntu gorago daude. Zortziko batez bestekoa %12ra hurbiltzen da, hau da, Euskadiko egungo batez besteko langabezia-tasa baino ia lau puntu handiagoa. Egoera horrek erantzun espezifikoak eskatzen ditu enplegu-eskatzailen enplegarritasuna hobetzeko. Tokiko enplegu-planek, zalantzarik gabe, helburu hori lortzen lagunduko dute.

Azkenik, 10.000 eta 20.000 biztanle arteko udalerrriak biltzen dituzten Arabako bi koadrila daude, eta udalerrri horietako batean gutxienez % 10etik gorako langabezia-tasa dago. Kasu horietan, enplegu-plan mankomunatuak ere egingo dituzte.

CUADRILLA	10.000 a 20.000 habitantes	Algún municipio tasa paro $\geq$ 10%
Cuadrilla de Laguardia-Rioja Alavesa	11.487	Si (Varios Oion más del 18%)
Cuadrilla de la Llanada Alavesa	12.523	Si (Salvatierra/Agurain)

Parte-hartzeari buruzko **IV. kapitulu**an, enplegu-politika aktiboetako eragile guztiek politika horien diseinuan eta garapenean duten parte-hartzea instituzionalizatzen da, 71. eta 72. artikuluetan araututako Enpleguaren Euskal Foroaren bitartez, zeinari lurralde-dimentsioa ere bermatzen baitzaio.

Finantzaketari buruzko **V. kapitulu**ak 73. eta 74. artikuluetan aurreikusten duenez, erakunde bakoitzak bere eskumeneko enplegu-politiken garapena eta Enplegu Sarearen zerbitzu-zorroaren kudeaketa finantzatzeko ditu, bakoitzaren aurrekontuen kargura.

Aurreikuspen horri zuzenean lotuta dago Enplegurako eta Toki Garapenerako Lankidetza Funtsearen sorrera, bigarren xedapen iragankorraren bidez, zeinak enplegu eta toki-garapenerako planak egitea bermatzen baitu, finantza-nahikotasunaren printzipioaren argitan.

Hura sortzen duen xedapenak adierazten duenez, indarraldi mugatua du, eta honako lege honen indarraldiari edo aldaketari lotzen zaio: 4/2021 Legea, urriaren 7koa, baliabideen banaketarako eta foru-aldundiek Euskal Autonomia Erkidegoaren aurrekontuak finantzatzeko egin beharreko ekarpenak zehazteko 2022-2026 aldian aplikatzekoa.

VI. TITULUA Enpleguaren Euskal Sarearen enplegu-politika publikoen eta zerbitzu-zorroaren ikerketari, berrikuntzari eta ebaluazioari buruzkoa da, eta 75. artikuluan ikerketa eta berrikuntza aplikatuko programak bultzatzea eta horiek modu esperimentalean praktikan jartzea du ardatz, orientazioaren, prospekzioaren, lan-bitartekotzaren, ekintzailatzaren eta enplegurako garrantzitsuak diren beste ekintza-arlo batzuen esparruan.

Bestalde, ebaluazioak politika publikoen ekintza hobetzeko tresna gisa duen garrantzia agerian geratzen da 76. artikuluan, erabakiak hartzea errazteko eta balizko zuzenketak proposatzeko, enplegu-politika publikoak kudeatzeko egituren emaitzak, kalitatea eta inpaktua aldizka ebaluatzea aurreikusten baitu. Eginkizun garrantzitsu hori enplegu- eta gizarteratze-politikak ebaluatzeko, ikertzeko eta berritzeko organoari esleitzen zaio, eta hari esleitzen zaio eginkizun hori, bi gizarte-politika osagarri dagoakenez: enplegua eta gizarteratzea.

Azkenik, **VII. TITULUAK** Lanbide hobetzen trantsizio- eta hobekuntza-planaren, 20-30 aldirako Enpleguaren Euskal Estrategiaren 3. Proiektu traktorearen eta Lanbide Euskal Enplegu Zerbitzua modernizatzeko eta osorik eraberritzeko aurreko legegintzaldian haren konfigurazio juridikoaren inguruan egin ziren lanen ildoei jarraitzen die. Horiek guztiek Euskal Enplegu Zerbitzuaren konfigurazio juridikoa aldatzearen alde egiten dute.

Legeak Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzua sortzen du zuzenbide pribatuko erakunde publiko gisa, enplegu-zerbitzuak emateari malgutasun, dinamismo eta espezializazio profesional handiagoa emateko. Izan ere, enplegu-zerbitzuaren funtzio prototipikoek ez dute eskatzen funtzionario publikoei funtzio hori betetzeko erreserba egitea, eta ez dute behar zuzenbide publikoari lotutako prerrogatiben multzo osoa.

Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuak gaitasun handiagoa behar du merkatuaren premietara egokitzeko. Bere oinarritzko helburua enplegu-zerbitzuak ematea da. Zerbitzu horiek, sustapen-ekintzari, kontrolari eta ikuskapenari lotutako ahalak erabiltzeari kalterik egin gabe, ez dute aginpiderik; aitzitik, funtsezko autonomia-marjina eskatzen dute, erakundeari jarduteko eta esku hartzeko aukera emango diona eraginkortasun-, espezializazio- eta kudeaketa-modu arinen parametroetatik abiatuta.

Lehenengo xedapen gehigarriaren arabera, urtebeteko epean onartuko dira Enpleguaren Euskal Sarearen Mapa eta arreta, informazio eta prospekziarako tresna komunak, ezinbestekoak baitira legearen aurreikuspenen eraginkortasuna bermatzeko.

Bigarren eta hirugarren xedapen gehigarriak, hurrenez hurren, Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzua zuzenbide pribatuko erakunde publikoaren jardueren hasierari eta izen bereko administrazio-izaerako erakunde autonomoaren azkentzeari buruzkoak dira.

Lehenengo eta bigarren xedapen iragankorrek, hurrenez hurren, Lan Administrazioako Prestakuntza Espezialitateen Euskal Katalogoaren araubide iragankorra arautzen dute, profesionaltasun-ziurtagiriei lotutako zatian, eta Enplegurako eta Toki Garapenerako Lankidetzaren Funtzaren sorrera arautzen dute.

Azken xedapenetako lehenengoak Diru-sarrerak Bermatzeko eta Gizarteratzeko Euskal Sistemaren Legea aldatzen du, enplegu-politiken ebaluazioa egiteko eta funtzio hori, gizarteratze-arloan dagozkion

eginkizunez gain, enpleguko eta gizarteratzeko politikak ebaluatzeko, ikertzeko eta berritzeko organoari esleitzeko.

Xedapen indargabetzaileak berariaz indargabetzen du Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuari buruzko urriaren 13ko 3/2011 Legea.

Azken xedapenetatik bigarrenak eta hirugarrenak, hurrenez hurren, erregelamendu bidezko garapenari egiten diote erreferentzia, baita batez ere egoeraren arabera diren edo merkatuaren bilakaerak eta biztanleria aktiboaren eta enpresen beharrek baldintzatzen dituzten gai jakin batzuk deslegalizatzeari ere.

Azkenik, azken xedapenetako laugarrena legea indarrean sartzeari buruzkoa da.

6. AURREPROIEKTUA EGITEKO KONSULTAK ETA PROZEDURA

Euskal Autonomia Erkidegoko lege-mailako aurreproiektua denez, Xedapen Orokorrak Egiteko Prozeduraren abenduaren 22ko 8/2003 Legeak arautzen du haren prestaketa.

Lege horretan ezarritakoari jarraituz, aurretiko kontsulta publiko bat egin zen Irekiaren eta iragarki-taularen bidez, interesdunek ekarpenak egin zituzten. Izapide hori 2022ko urtarrilaren 31n hasi zen, eta eztabaida 2022ko otsailaren 21ean amaitu. Aldi horretan 2 boto jaso ziren; horietatik bat alde eta beste bat arau-aldaketaren egokitasunaren aurka. Boto horietako batzuetan, argudioak eman ziren: 2 aldeko eta 1 kontrako.

Horrez gain, 2 iruzkin jaso ziren, kontuan hartu eta eztabaidatu ziren zenbait ekarpen biltzen zituztenak.

Aldi horretan, gainera, bi alegazio jaso dira hasteko aginduaren inguruan:

- Euskadiko Kooperatiben Goren Kontseilua. Lan eta Enplegu Sailean, 2022/02/11n, 99219 zenbakiko erregistroan sartu zen, eta eskatu zuen nahitaezko txostena eskatzeko aurreproiektua egiteko prozeduraren instrukzio-fasean, Euskadiko Kooperatiben abenduaren 20ko 11/2019 Legearen 165.2b) artikulua araberak. Erregistroa 2022/02/14an irten zen, eta erantzuna eman zitzaion, txosten horren eskaera dagokion unean sartuko zela bermatuz.
- KONFEKOOP. Erregistro elektronikoro okorraren bidez, 2022ko otsailaren 10ean, Konfekoop EAEko enpresa-elkarte eta -konfederazio adierazgarrien artean sartzeko eskatu zen, aztergai dugun prozedura hasteko aginduari dagokionez. Enplegu eta Gizarteratze Zuzendaritzak bide beretik erantzun zuen 2022ko otsailaren 17an, eta adierazi zuen ez zela zalantzan jartzen duten ordezkartza, eta gogorarazten zitzaion, agindu horretan adierazten den bezala, egoki iritzitako alegazio guztiak aurkeztu ahal izango zituztela entzunaldi-izapidetan, hori gertatzen denean.

Bigarren lehendakariorde eta Lan eta Enpleguko sailburuaren 2022ko urtarrilaren 28ko aginduaren bidez, Euskal Enplegu Sistemaren Legearen aurreproiektua izeneko araudia egiten hasi zen. Agindu

hori 2022ko ekainaren 2an zuzendu zen, Legearen nomenklatura aldatzeko, eta Enpleguaren Euskal Legearen aurreproiektua izena hartu zuen.

Hasteko Agindu horri jarraituz, xedapen orokorra idatzi da eta alde zuzeneko onarpenari ekin zaio. Agiri hauek erantsi zaizkio:

- Proiektuaren justifikazio-memoria
- Memoria ekonomikoa
- Generoaren arabera eraginari buruzko txostena
- Enpresaren gaineko eraginari buruzko txostena
- Haurtzaroan, nerabezaroan eta familian duen eraginari buruzko txostena
- Gazteen gaineko eraginari buruzko txostena

Bigarren lehendakariorde eta Lan eta Enplegu sailburuaren 2022ko urtarrilaren 28ko Aginduaren bidez, Euskal Enplegu Sistemaren Legearen aurreproiektua izeneko araudia egiten hasi zen. Agindu hori 2022ko ekainaren 6an zuzendu zen, Legearen nomenklatura aldatzeko, eta Enpleguaren Euskal Legearen aurreproiektua izena hartu zuen.

Aurreko izapideak bete ondoren, gainerako izapideak egingo dira, eta bidezko kontsulta guztiak eskatuko dira, bai eta nahitaezko txosten eta irizpen guztiak ere:

- Saileko Zerbitzu Zuzendaritzako Aholkularitza Juridikoaren txostena.
- Entzunaldiaren eta jendaurreko informazioaren izapidea.
- Beste sail batzuetan parte hartzea eta kontsulta egitea.
- Parte-hartzea eta beste administrazio batzuei kontsulta egitea.
- Emakunderen txostena.
- Herritarrak Hartzeko eta Zerbitzu Digitaletako Zuzendaritzaren txostena.
- Herri Administrazioetan Hizkuntza Normalizatzeko Zuzendaritzaren txostena.
- Funtzio Publikoaren Zuzendaritzaren txostena.
- Elkarriketa Zibilerako Mahaiaren txostena.
- Kontratazio Publikoaren Aholku Batzordearen txostena.
- Ondare eta Kontratazio Zuzendaritzaren txostena.
- Elkarriketa Sozialeko Mahaiaren txostena.
- Datuak Babesteko Euskal Bulegoaren txostena.
- Gizarteratzeko Euskal Kontseiluaren txostena.
- Lan Harremanen Kontseiluari txostena egitea.
- Tokiko Gobernuen Batzordearen txostena.
- Euskadiko Ekonomia eta Gizarte Arazoetarako Batzordearen irizpena.

Orduan, txosten eta irizpen hauek eskatuko dira:

- Kontrol Ekonomikoko Bulegoaren ekonomia- eta araudi-kontroleko nahitaezko txostena
- Euskadiko Aholku Batzorde Juridikoaren irizpena.

Aurreko izapideak egin ondoren, eta txostenak, irizpenak eta ekarpenak jaso ondoren, izapideekin jarraituko da, behin betiko onartu arte.

Aipamen berezia egin behar zaio Elkarriketa Sozialeko Mahaian izandako etengabeko elkarriketari, aurreproiektua egiteko aurretiazko fasetik mantendutakoa, 2019ko urriaren 10ean hartutako erabakia oinarri hartuta. Elkarriketa hori aldiari behin egin da Elkarriketa Sozialaren Mahaian ordezkaturako eragileekin.

7. 7. DOKUMENTU-ERANSKINAK

Memoria honi 4 eranskin erantsi zaizkio, Enpleguaren Euskal Legearen aurreproiektua oinarritzeko aurretiazko lanak argitzen dituztenak.

1. Eranskina: Oinarrien Dokumentua
2. Eranskina: Enpleguaren Legeari laguntzeko aurretiazko azterlana.
3. Eranskina: Eskubide subjektiboa enplegu-politika aktiboetan
4. Eranskina: Lanbide-Euskal Enplegu Zerbitzuaren pertsonifikazio juridikoa, zuzenbide pribatuko erakunde publiko gisa

Vitoria-Gasteiz, 2022ko ekainaren 13a

Alfonso Gurpegui Ruiz

Enplegu eta Gizarteratzeko sailburuordea

Francisco Pedraza Moreno

Enplegu eta Gizarteratzeko zuzendaria